

THƠ TRƯỜNG LƯU THỦY

[Bảy bài]

Ý CHÍ VÀ THƠ

Nếu ai bảo, thơ tôi toàn cay đắng.
Tôi xin thưa! Đời tào đàng cay hơn,
Được kết tinh, tích lũy bởi tủ hờn.
Cô đọng lại thành thơ và ý chí.

Bởi trị quốc, không liêm chẳng sĩ
Thì hỏi đâu cái giá trị làm người,
Gẫm cuộc đời, thọ hưởng được mấy mươi?
Quá nhục nhã, hỡi người vô nhân tính.

THUẬT TRỊ DÂN

Cơm với còng nằm trong quy luật.
Còng với cơm là thuật trị dân.
Cơm với còng bài học đầu lòng.
Còng chân, cơm xiết chó hòng chạy đâu.

Cơm nhân dân, còng thời nhà nước*.
Còng nhân dân, Nhà nước ăn cơm.
Cơm còng lắm chuyện tủ hờn.
Còng cơm dứt bỏ, xác hồn tiêu tan.

** dân làm ra lúa gạo, đảng sản xuất còng*

SỬA CHO SAI

Lập đại hội sửa sai cho đảng.
Nhơn danh là sáng suốt tài ba,
Quyết định của đảng đề ra.
Đỉnh cao trí tuệ, đảng ta phi thường,
Thực hiện: lắm cách, nhiều phương.
Hốt đôi ba vố, tìm đường sửa sai,
Sai chi, sai mãi sai hoài.
Sửa đi, sửa lại sửa hoài vẫn sai.

CHƠI CHỮ

Đảng dùng chữ, nghĩa rất hay.
Viết lên trên giấy chẳng dài bao nhiêu,
Tập trung quyền lực giáo điều.
« Phản động » là tội, sẽ tiêu một đời,
Đảng kia quyền rộng hơn Trời.
Phải sống, được chết, ôi thôi lữ làng.

NGƯỜI HAY THÚ ?

Cổ nhân tục ngữ đành rành.
Cọp kia, quá dữ không đành ăn con,
Ta người ? hay thú ? Trên non.
Tù giam, máu đổ để bòn vị ngôi.

NẾU !

Thà khùng đã chết nguồn tư tưởng.
Nọ nước không tròn, nặng chí trai.
Nam nhi thẹn đấng râu mài.
Giang sơn còn đó, tuyền đài gửi thân !

ĐẢNG LÀ

Đảng rằng : Xương sắt da đồng.
Đúng ra não bộ cũng không ngoài chì,
Đem ra phân loại một khi.
Vô tri, vô giác, vậy thì không sai,
Chẳng cùng chung họ nhân loài.
Dụng lời phải, trái cũng hoài công thôi.
Chi bằng, cho vào một nôi.
Đến lò phân chất, để nhồi hợp kim.

Chuyển Đến: Tiểu Mai

Ngày 12/07/2016

www.vietnamvanhien.net